

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, będąca spółką prowadzącą w Grecji działalność polegającą na grupowym zarządzaniu prawami własności intelektualnej w dziedzinie muzyki złożyła do Komisji Wspólnot Europejskich wniosek o stwierdzenie naruszenia art. 81 i 82 WE przez spółki Erato, Apollon i Grammo, które są odpowiedzialne za zarządzanie prawami pokrewnymi odpowiednio piosenkarzy, muzyków grających na instrumencie muzycznym oraz studiów nagrań i producentów. We wniosku strona skarżąca wskazała, że spółki te, mające w Grecji monopol na prawa pokrewne we wskazanych sektorach, działając w porozumieniu ustaliły w odniesieniu do praw pokrewnych bardzo wysokie stawki wynagrodzenia, z takim skutkiem, że wiele przedsiębiorstw branży rozrywkowej, nie będąc w stanie ich uiścić, zaprzestało używania muzyki w ramach w swojej dziedziny, przez co autorzy utworów muzycznych, członkowie strony skarżącej, zostali pozbawieni swoich praw własności intelektualnej.

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji oddalającej jej wniosek. Skarżąca podnosi, że Komisja błędnie uznała, że nie występuje ryzyko naruszenia funkcjonowania wspólnego rynku, ponieważ wszystkie zaangażowane strony mają swoje siedziby w Grecji. Zdaniem strony skarżącej sama okoliczność, iż naruszenie zasad konkurencji następuje wyłącznie na terytorium jednego Państwa Członkowskiego, nie jest wystarczająca, aby uznać to naruszenie za nieistotne. Ponadto strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie dokonała oceny wszystkich zarzutów przedstawionych we wniosku. W końcu strona skarżąca podnosi, że odnośne naruszenie może wywrzeć negatywny wpływ na handel pomiędzy państwami.

przez A.H. de Boscha Kempera-de Hilster, lawyer, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 kwietnia 2005 r. w sprawie R 823/2004-(GOLF USA);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony znak towarowy: Słowny znak towarowy GOLF USA, Towary i usługi: Towary i usługi z klasy 25 (obuwie sportowe, okrycia wierzchnie), 28 (artykuły sportowe, z uwzględnieniem kijów golfowych) oraz 35 (sprzedaż artykułów sportowych)

Decyzja będąca przedmiotem odwołania przed Izłą Odwoławczą: Decyzja eksperta odrzucająca zgłoszenie

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania

Zarzuty skargi: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2005 r. przez Golf USA Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-230/05)

(2005/C 205/54)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Golf USA Inc., z siedzibą w Oklahoma City, Oklahoma, USA, reprezentowanej

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2005 r. przez spółkę Corsica Ferries France przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-231/05)

(2005/C 205/55)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 czerwca do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki Corsica Ferries France z siedzibą w Bastii (Francja), reprezentowanej przez adwokatów Stéphane'a Rodriguesa i Alice Jaume przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie przekazania przez Francję drugiej transzy pomocy na rzecz restrukturyzacji Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM);
2. obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty:

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C(2004)4751 wersja ostateczna z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie ogłoszenia zgodności z zasadami wspólnego rynku pod pewnymi warunkami przekazania przez Francję drugiej transzy pomocy na rzecz restrukturyzacji Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM) [pomoc nr C 58/2002 dawniej N 118(2002)]. Decyzja ta idzie w ślady decyzji z dnia 9 lipca 2003 r. warunkowo dopuszczającej pierwszą transzę tej pomocy na restrukturyzację.

Na poparcie swoich żądań skarżąca spółka powołuje się na naruszenie art. 87 Traktatu WE i przepisów przyjętych w celu jego wykonania, istotnych z punktu widzenia niniejszej sprawy, a mianowicie po pierwsze warunków określonych w ww. decyzji z dnia 9 lipca 2003 r., a po drugie warunków wynikających z wytycznych wspólnotowych Komisji z 1977 r. dotyczących pomocy państwa na rzecz transportu morskiego⁽¹⁾ [tłumaczenie nieoficjalne] i wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽²⁾, w wersji obowiązującej w chwili wszczęcia procedury wyjaśniającej odnośnie do spornej pomocy.

Skarżąca nadmienia w tym względzie, że wbrew decyzji z dnia 9 lipca 2003 r., udziały SNCM w Compagnie Corse Méditerranée nie zostały zbyte. Ponadto SNCM wciąż stosowała politykę cenową nastawioną na oferowanie niższych cen niż konkurencja.

Ponadto, co się tyczy ww. wytycznych wspólnotowych, plan restrukturyzacji przedstawiony przez Republikę Francuską nie został w całości wdrożony. Co więcej wielkość pomocy nie była ograniczona do niezbędnego minimum.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 5.7.1997, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2005 r. przez Gerrita Bethuynę'a i 4 innych urzędników przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-234/05)

(2005/C 205/56)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 13 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Gerrita Bethuynę'a, zamieszkałego w Dentergem (Belgia) i 4 innych urzędników, reprezentowanych przez adwokatów Sébastiena Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylene decyzji powołujących skarżących na urzędników Wspólnoty Europejskiej w zakresie, w jakim określają one ich grupę zaszerogowania przy naborze, na podstawie art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.
- 2) obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i argumenty podnoszone przez skarżących są identyczne z zarzutami i argumentami w sprawie T-130/05⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005, str. 31

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2005 r. przez Jana Sifferta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-235/05)

(2005/C 205/57)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 20 czerwca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Jana Sifferta, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów Sebastiana Orlandiego, Xaviera Martina, Alberta Coolena i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.